

Elf Aquitaine'i 27. aprilli 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu*Õiguslikud alused ja peamised argumendid***(Kohtuasi T-174/05)**

(2005/C 171/51)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Elf Aquitaine, asukoht Courbevoie (Prantsusmaa), esitas 27. aprillil 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on advokaadid Eric Morgan de Rivery ja Evelyne Friedel.

Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

- esimese võimalusena tühistada komisjoni 19. jaanuari 2005. aasta otsuse nr KOM (2004) 4876 (lõplik) artikli 1 punkt d, osas, milles otsustatakse, et Elf Aquitaine on ajavahemikul 1. jaanuar 1984 — 7. mai 1999 rikkunud EÜ asutamislepingu artiklit 81 ja ajavahemikul 1. jaanuar 1994 — 7. mai 1999 EMP lepingu artiklit 53;
- seetõttu tühistada ka (i) 19. jaanuari 2005. aasta otsuse nr KOM (2004) 4876 (lõplik) artikli 2 punkt c, osas, millega mõistetakse Elf Aquitaine'ilt ja Atofina'lt ühise ja solidaarse vastutuse alusel välja trahv summas 45 miljonit eurot; (ii) sama otsuse artikkel 3, millega kohustatakse Elf Aquitaine'i lõpetama väidetav EÜ artikli 81 ja EMP artikli 53 rikkumine; ja (iii) sama otsuse artikli 4 punkt 9 osas, millega adresseeritakse kõnealune otsus Elf Aquitaine'ile;
- teise võimalusena tühistada komisjoni 19. jaanuari 2005. aasta otsus nr KOM (2004) 4876 (lõplik) artikli 2 punkt c osas, millega mõistetakse Elf Aquitaine'ilt ja Atofinalt solidaarse vastutuse alusel välja trahv summas 45 miljonit eurot;
- või kolmanda võimalusena muuta komisjoni 19. jaanuari 2005. aasta otsuse nr KOM (2004) 4876 (lõplik) artikli 2 punkti c, millega mõistetakse Elf Aquitaine'ilt ja Atofinalt solidaarse vastutuse alusel välja trahv summas 45 miljonit eurot ning vähendada kõnealust trahvisummat kohase tasemeni;
- mõista Euroopa Ühenduste Komisjonilt välja kohtukulud.

Vaidlustatud otsuses leidis komisjon, et hagejad on osalenud ettevõtjate kooskõlastatud tegevuses, millega jagati omavahel tootmiskvoote ja kliente, on kokkuleppe teel tõstnud hindu, välja arendanud kompensatsioonimehhanismi, vahetanud informatsiooni müügimahtude ja hindade kohta ning osalenud regulaarsetel kohtumistel ja muudel kokkusaamistel, mille eesmärgiks on olnud ülalootletud piirangute kokkuleppimine ja nende elluviimine. Nende rikkumiste eest määras komisjon hagejale trahvi.

Hageja väidab, et vaidlustatud otsus arvab talle süüks tema tütarrettevõtja poolt täide saadetud rikkumise, ning ta taotleb otsuse tühistamist järgmistel alustel:

Esiteks toob hageja välja kaitseõiguste rikkumise. Ta väidab, et komisjon ei ole oma argumente vastuväiteteatises selgelt väljendanud, ei ole täitnud temal lasuvat tõendamiskoormust ning ega ole arvestanud haldusmenetluse tulemuseks olevaid asjaolusid.

Teise alusena toob hageja välja vaidlustatud otsuse väidetava ebapiisava põhjendatuse, arvestades seisukoha uudsust, millele komisjoni asub tütarrettevõtte käitumise hagejale süüks arvamisega, samuti väidetava vastuste mitteandmise hageja vastuväidetele.

Lisaks toob hageja kolmanda alusena välja vastuolu rikkumise temale süüks arvamise ja tõdemuse vahel, et tütarrettevõtja kaasatus oli lõppenud madalamal tasemel.

Tütarrettevõtja rikkumiste ematõttu süüks arvamist puudutavate sätete väidetav eiramine on neljas alus, millele hageja tugineb.

Edasi, viienda alusena, väidab hageja, et vaidlustatud otsus eksib mitmete aluspõhimõtete vastu, mida tunnustatakse kõigis erinevates liikmesriikides ja mis kuuluvad ühenduse õiguskorda, näiteks karistuse seotus isikuga, legaliteedi põhimõte ja süütuse presumptsiooni üldpõhimõte.

Kuues alus tugineb mitmetel rikkumistel, mida komisjon on väidetavalt toime pannud tema poolt läbi viidud vaidlustatava otsuse vastuvõtmismenetluse käigus ning mis on hageja väitel toonud kaasa hea halduse põhimõtte rikkumise.

Seitsmenda alusena toob hageja esile kriteeriumide uudsuse, mille alusel arvatakse kontsernide tütarettevõtjate rikkumine süüks emaihingutele ning mis vaidlustatud otsuses kasutusele võetuna rikuvad õiguskindluse põhimõtet.

Kahe järgneva alusena väidab hageja, et komisjon on moonutanud esitatud dokumentaalseid tõendeid ning et vaidlustatud otsuse puhul on tegemist võimu kuritarvitamisega.

Teise võimalusena taotleb hageja trahvi tühistamist alusel, et arutluskäik, mida Komisjoni on trahvi määramisel järginud, on täiesti seosetu.

Kolmanda võimalusena taotleb hageja trahvisumma vähendamist.

Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel AB, Akzo Nobel Chemicals BV, Azko Nobel Functional Chemicals BV, Azko Nobel Base Chemicals AB ja Eka Chemicals AB 27. aprilli 2005 hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-175/05)

(2005/C 171/52)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Akzo Nobel NV, asukoht Arnhem (Madalmaad), Akzo Nobel Nederland BV, asukoht Arnhem (Madalmaad), Akzo Nobel AB, asukoht Stockholm (Rootsi), Akzo Nobel Chemicals BV, asukoht Amersfoort (Madalmaad), Azko Nobel Functional Chemicals BV, asukoht Amersfoort (Madalmaad), Azko Nobel Base Chemicals AB, asukoht Skoghäll (Rootsi) ja Eka Chemicals AB, asukoht Bohus (Rootsi), esitasid 27. aprillil 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjon vastu. Hagejate esindajad on advokaadid C. R. A. Swaak ja A. Kayhko.

Hagejad paluvad Esimese Astme Kohtul:

— kontrollida EÜ artikli 230 alusel komisjoni otsuse KOM (2004) 4876 (lõplik) seaduslikkust;

— tühistada vaidlustatud otsus EÜ artikli 231 alusel;

— või teise võimalusena vähendada trahvisummat;

— mõlemal juhul mõista Euroopa Ühenduste Komisjonilt välja kohtukulud.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hagejad vaidlustavad EÜ artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 alusel tehtud komisjoni 19. jaanuari 2005. aasta otsuse (asjas COMP/E-1/37.773 — MCAA), milles leitakse, et hagejad olid seotud hulga kokkulepete ja kooskõlastatud tegevusega, mis seisnes hindade kindlaksmääramises, turgude jagamises ja konkurentide vastu kokkulepitud tegutsemises monokloriid etaanhappe sektoris ning millega hagejatele määrati trahv.

Hagiavalduse põhjendusena toovad hagejad välja ilmse kaalutusvea ja määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 23 teise lõigu rikkumise, väites, et komisjon oli ebaõigesti omistanud rikkumise nii Akzo Nobel AB-le kui Akzo Nobel NV-le, mis on Akzo Nobel grupi pea-valdusettevõtja. Hagejate väitel ei omanud Akzo Nobel NV otsustavat mõju oma tütarettevõtjate kaubanduspoliitika üle.

Lisaks väidavad hagejad, et hagejatele solidaarselt määratud trahvisumma ületab monokloriid etaanhappega tegelevate Rootsi ettevõtete puhul määrusega nr 1/2003 seatud piirangu (10 % käibest).

Samuti toovad hagejad välja artiklist 253 tuleneva põhjendamiskohustuse rikkumise.

Teise võimaluse puhul toovad hagejad esile, et komisjon tegi mitmeid vigu trahvi arvutamisel. Hagejate väitel eksis komisjon trahvisumma suuruse määramiseks rikkumise raskust hinnates äriühingute liigitamisega, eiras vale kordustegurit kasutades proportsionaalsuse põhimõtet ning 1996. a koostööteatist⁽²⁾ ebaõigesti rakendades võrdse kohtlemise põhimõtet.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2003. a määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (ELT L 1, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni teatis trahvide mittedääramise või vähendamise kohta kartellkokkulepete puhul (EÜT 1996 C 207, 18.7.1996, lk 4).